

BULETINUL EPISCOPIEI

Buletin informativ al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu reședința la Giula
Apare cu binecuvântarea † Preasfințitului Părinte Episcop Siluan – Anul VII. Nr. 2 (70), februarie 2009

Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria la ceas aniversar – 10 ani de la alegerea, hirotonia și întronizarea Primului Ierarh

„Încredeți-Vă în Domnul pururea, căci Domnul Dumnezeu este stânca veacurilor”. (Isaia 26,4)

În curgerea veacurilor, în tărâmul incertitudinilor de tot felul, singura certitudine rămâne Stânca (Domnul), cea cu neputință de învins de către timp.

Începutul noului an 2009, în viața Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, reprezintă un moment aniversar, dat de împlinirea a unui deceniu de când Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a reglementat situația canonică a parohiilor ortodoxe române din Ungaria, „asigurându-le conducerea ierarhică directă, învățătoarească, sfințitoare și administrativă, ca Eparhie”.

Zece este un număr compus din suma numerelor sfinte 3 și 7: 3+7=10, care înseamnă numărul deplinătății și al sfârșitului. Visul înaintașilor noștri s-a îndeplinit.

Momentul aniversar de acum ne dă prilejul să mulțumim în primul rând Domnului, pentru că a „cercetat via pe care a sădit-o dreapta Sa și a desăvârșit-o”, (Ps. 79, 15-16), și să exclamăm împreună cu Psalmistul: „Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?” (Ps. 115, 3), dar în același timp ne trezește simțăminte de recunoștință și de pioasă cinstire și față de înaintașii noștri, care au fost candelile aprinse care ne-au luminat drumul, care prin luptă neobosită și continuă

abnegație au încercat să creeze o organizație bisericească pentru parohiile ortodoxe române de pe teritoriul Ungariei.

De ce au dorit ei să afirme identitatea națională a românilor din Ungaria prin Biserică?

și să ne amintim de cele mai importante evenimente care au dus la înființarea și mai târziu la reactivarea Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria în urmă cu zece ani.

Parohiile ortodoxe române din Ungaria, din clipa înțe-

de sârbi care organizează, în locul episcopiei Lipovei, o episcopie sârbă la Arad. De această episcopie țineau comunitățile din jurul orașului Giula și parohiile din Bihor.

În anul 1864, datorită înțelepciunii marelui mitropolit

Andrei Șaguna, de la a cărui naștere în anul trecut am sărbătorit bicentenarul, a reînființat vechea Mitropolie a Ardealului. După reînființarea Mitropoliei Ardealului, din cele 17 comunități bisericești existente atunci în Ungaria, nouă au aparținut de Episcopia Aradului, iar opt de Vicariatul Ortodox Român din Oradea.

Comunitățile bisericești aparținătoare Episcopiei Aradului erau înglobate în Protopopiatul Aradului și al Chișineului, parohiile supuse Vicariatului Oradei țineau de Oradea, iar Micherechiul și Crâstorul de Tinca. Această repartitie s-a menținut până în anul 1920, când s-a trasat frontiera între România și Ungaria. Astfel, 19 comunități bisericești au rămas din nou fără nici o organizație bisericească, neavând nici o legătură cu episcopii lor legiuți.

În această situație Consistoriul Ortodox Român din Oradea a încredințat pe protosinghelul Ghenadie Gh. Bogoevici, parohul Budapestei, să fie conducătorul duhovnicesc

Pentru că și la românii din Ungaria tradițiile, obiceiurile și limba au fost afirmate, susținute și răspândite prin Biserica Ortodoxă Română, ca instituție de bază și de școlile confesionale conduse de Biserică. Se poate afirma cu hotărâre că Biserica Ortodoxă a fost de la începuturile ei, și este până în zilele noastre, sprijinul spiritual, duhovnicesc, în vremuri de restriște, dar și la bucurii, a dreptmăritorilor creștini de pe aceste meleaguri.

Să ne întoarcem în trecut

meierii lor erau subordonate autorităților bisericești ortodoxe române (mitropoliților sau episcopilor), care aveau jurisdicție asupra zonei în care se găseau acestea. Comunitatea din Giula, în anul 1651, se găsea sub oblăduirea mitropolitului Sofronie, care își avea sediul la Mănăstirea Hodoș-Bodrog.

O schimbare de mare importanță s-a produs în viața comunităților bisericești din aceste părți după anul 1790, când patriarhul Arsenie Cernoievici așează aici un număr

(Continuare în pag. a 2-a)

Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria la ceas aniversar

(Urmare din pag. 1)

al acestor parohii, încredințare întărită și de către Episcopia Aradului.

Mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului în 1923 a trimis o scrisoare particulară episcopului sârb de Buda, Gheorghe Zubcovici, în care l-a rugat să ia sub grijă sa părintească, în cele dogmatice și spirituale, parohiile ortodoxe române din Ungaria, dar episcopul nu s-a arătat dispus a se amesteca în treburile românilor ortodocși de aici.

Eforturile de a crea o organizație bisericească pentru parohiile ortodoxe române din Ungaria au continuat. În acest sens amintim Adunarea din Bichișciaba din 1927: „menirea acestei adunări a fost întocmirea planului de organizare”. Tot la Bichișciaba a avut loc în anul 1929 o adunare în același sens. S-a mai ținut o adunare la Chitighaz în 1932, care a declarat: „înființarea Protopopiatului Ortodox Român din Ungaria”. În 1934 în orașul Giula s-a întrunit Sinodul protopresbiterial, care s-a transformat în „Congres Național al Ortodocșilor români din Ungaria”, care a declarat: „este absolut necesar a ne organiza într-o eparhie independentă”.

Șirul evenimentelor ar putea fi continuat. Chiar și Patriarhia Ecumenică a pregătit un plan pentru a se soluționa problema, plan care prevedea înființarea în Ungaria a trei episcopii: una pentru români, alta pentru sârbi și un mitropolit pentru greci, cu sediul la Budapesta. Nici acest plan n-a reușit. Românii doreau să aibă un episcop la Giula.

După atâtea frământări rămase fără nici un rezultat, potrivit îndrumărilor episcopului Andrei Magieru al Aradului, s-a convocat în orașul Giula, pe data de 27 martie 1946, Congresul Național Bisericesc, care a declarat: „înființarea Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu sediul la Giula”.

În urma hotărârilor Congresului Național Bisericesc se credea că s-a încheiat o epocă de grele încercări, că parohiile ortodoxe române din Ungaria vor avea o organizație bisericească canonică. Nu s-a întâmplat așa! Episcopia nou înființată, datorită unor împrejurări istorice nefavorabile, nu și-a început activitatea, nu a fost ales episcopul ei titular.

Parohiile s-au organizat într-un Vi-

cariat Ortodox Român, recunoscut și dependent canonic de Patriarhia Română și recunoscut și de către Statul Maghiar.

După 51 de ani de la hotărârea istorică din 27 martie 1946, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședința sa din 13-14 februarie 1997, a reactivat și a pus în aplicare: „hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 12 iulie și 4 octombrie 1950, privind organizarea și funcționarea Episcopiei Ortodoxe Române cu sediul la Gyula-Ungaria, ca răspuns la hotărârea Congresului Național de la Gyula, din 27 martie 1946”.

Întorcând ceasornicul vremii cu zece ani în urmă, ne amintim foarte bine de memorabila zi de 30 ianuarie 1999, praznicul Sfinților Trei Ierarhi, când a fost

zi, sub conducerea Înaltpreasfințitului Părinte Nicolae, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, Adunarea Eparhială a Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, transformată în Colegiu Electoral Bisericesc, a ales cu unanimitate ca urmaș al Preasfințitului Părinte Episcop Sofronie, în scaunul episcopal de la Giula, pe Preacuviosul Părinte Arhimandrit Siluan Mănuilă. Ceremonia hirotoniei și întronizării Preasfințitului Părinte Episcop în scaunul vlădicesc al Giulei a avut loc în data de 8 iulie 2007, în luminata zi a praznicului Sfinților Mucenici Epictet și Astion, a căror sfinte moaște se află și în Catedrala Episcopală din Giula. Anul acesta, în 8 iulie, se vor împlini doi ani de activitate păstorească ca episcop,

cu rezultate binecuvântate de Dumnezeu, a Preasfințitului Părinte Episcop Siluan.

A face un bilanț pozitiv sau negativ despre activitatea Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria în cei zece ani de existență nu stă în puterile noastre. Cu siguranță, timpul și forurile bisericești competente o vor face la vremea potrivită.

Ne bucurăm de un asemenea eveniment și Îi mulțumim pentru toate Bunului Dumnezeu Cel în Treime lăudat, pe care Îl rugăm să ne dăruiască toate bucuriile sufletești,

în aceste momente de aniversare și să ne ocrotească cu iubirea Sa de oameni. Părintele luminilor să ne binecuvinteze și să ne călăuzească și pe mai departe în strădania noastră de a ține vie și mereu aprinsă flacăra credinței ortodoxe române pe aceste meleaguri binecuvântate.

Prot. Pavel Ardelean
Vicar eparhial

ales Primul Episcop titular al Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, în persoana Preasfințitei Sale, Preasfințitului Părinte Episcop Sofronie Drincec, iar membrii Adunării Eparhiale și reprezentanții oficiali la alegerea Primului Episcop, sârbătoreau cu un legitim zâmbet încrezător, scrierea unei noi pagini în istoria turmei mici dreptmăritoare din Ungaria.

Preasfințitul Părinte Episcop Sofronie a fost hirotonit și instalat ca Întâistător al Eparhiei noi în 21 februarie 1999, la evenimentul istoric participând însuși Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist, înconjurat de un numeros sobor de ierarhi, membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Preasfințitul Părinte Episcop Sofronie a păstorit cu vrednicie timp de opt ani această Eparhie, fiind chemat în țară la o altă responsabilitate bisericească.

Data de 11 martie 2007 se poate comemna, de asemenea, ca un eveniment însemnat din viața tinerei eparhii. În această

BIBLIOGRAFIE

Actul nr. 562/1997 a Cancelariei Sfântului Sinod.

Radu Păiușan, Ionel Cionchin, *O istorie a Românilor din Ungaria*, Timișoara, 2003.

Berki Feriz, „Az Ortodox keresztényseg” – *Creștinismul Ortodox*, Budapesta, 1975.

Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, 1972.

Procese verbale din arhiva Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria.

Prot. Teodor Misarog, *Din istoria comunităților bisericești ortodoxe române din Ungaria*, Budapesta, 1990.

Viețile sfinților – paradigmă duhovnicească a creștinilor de astăzi

În spectrul creștinismului contemporan, Biserica Ortodoxă este singura Biserică numită „comuniunea sfinților” și are drept scop sfințirea sau îndumnezeirea omului în Iisus Hristos. Biserica romano-catolică relativizează toată puterea sfințeniei într-un har creat, transpus în instituționalismul eclezial și în infailibilitatea papală. Confesiunile protestante și neoprotestante neagă cultul sfinților, reducând creștinismul la un umanism și eticism relativ și perisabil. În civilizația post-modernă, cultura, artele și sportul se substituie de multe ori religiei, impunându-și drept idoli sau staruri pe exponenții și reprezentanții acestora, ca unice modele de desăvârșire umană. În acest sens, creștinismul ortodox contemporan trebuie să îi readucă pe sfinți în teologia ortodoxă, în viața cotidiană și în preocupările credincioșilor de astăzi. De fiecare dată când intrăm într-o Biserică Ortodoxă suntem transpuși într-o lume a sfințeniei și a îndumnezeirii. Părinții Bisericii au numit Biserica „cerul pe pământ” pentru că Pantocratorul reprezintă coborârea Fiului lui Dumnezeu sau a cerului în istorie și în umanitate, icoana Maicii Domnului din cavitatea altarului, reprezintă actul prin care Fiul lui Dumnezeu coboară din cer pe pământ și ia trup din Fecioara Maria, iar Sfânta Masă Îl are pe Hristos euharistic alături de toți sfinții. În iconografie, Dumnezeu ia trup din Maica Domnului, rămâne în istorie prin Euharistie și se întrupează în sfinți, care sunt roadele îndumnezeirii și ale sfințeniei. Și în tradiția populară creștină, Hristos este numit și înfățișat ca „soare al dreptății” sau „împărat al cerului și al pământului”, Maica Domnului este numită și zugrăvită ca o „lună cerească” sau „împărăteasa cerurilor”, iar sfinții sunt stelele luminoase care împodobesc „cerul sfințeniei” sau „împărăția lui Dumnezeu”.

Sfinții – modele de trăire creștină

Sfinții sunt prezenți nu numai în Biserică, ci și în viața, ocupațiile și greutățile crești-

nilor de astăzi. În primul rând, sfinții din toate timpurile și din toate locurile sunt modele desăvârșite de viață creștină. Sfinții sunt creștinii autentici, care în lupta cu păcatul și răul, au luptat până la sânge, uneori cu sacrificiul vieții lor. Virtuțile sfinților reprezintă căi de urmare a lui Hristos, de purtare a Crucii și de împlinire a destinului creștin. În Viețile Sfinților atributul sfințeniei înseamnă depășirea permanentă a omului sau transfigurarea neîncetată în harul divin al lui Hristos și dăruirea necondiționată față de semenii lor. Și noi, creștinii de astăzi, avem menirea de a refuza pactul cu răul, compromisurile și de a stopa și a învinge – asemenea sfinților – răul din lume și din viața noastră. Pe de altă parte, modelul de viață creștină constă în trăirea vieții în Hristos, în împlinirea Evangheliei și în imitarea sfinților, dar și prin conlucrarea noastră cu harul divin, pentru realizarea unei epectaze reale, și în dragostea sau dăruirea noastră față de orice om, indiferent dacă este credincios sau necredincios. Pe baza sfințeniei și a Vieților Sfinților se poate redefini astăzi statutul de creștin și creștinism. Sfințenia înseamnă identificarea deplină a creștinilor cu Hristos, hristificarea lor sau trăirea vieții în Hristos. „Ce sunt creștinii? Întrebă părintele Justin Popovici. Creștinii sunt purtători de Hristos și, în consecință, purtători și posesori ai vieții veșnice; aceasta pe măsura credinței lor și pe măsura sfințeniei lor, care este rodul credinței. Sfinții sunt creștinii cei mai desăvârșiți, care s-au sfințit în gradul cel mai înalt cu putință, prin exercitarea credinței în Domnul Iisus Hristos Cel Înviat și veșnic viu... Întreaga lor viață este din Hristos și, de aceea, este în întregime o Hristo-viață, gândirea lor este o Hristo-gândire, simțirea lor este o Hristo-simțire. Ceea ce este a lor, este mai întâi a lui Hristos și apoi a lor” (Arhimandrit Justin Popovici, Omul și Dumnezeu-Omul, traducere Ioan I. Ică, Editura Deisis, Sibiu, 1997, p. 98).

Sfinții – păzitorii vieții noastre

În al doilea rând, sfinții sunt ocrotitorii vieții noastre. În vechime, creștinii purtau numele sfinților, cunoșteau viața lor și încercau să urmeze, după putință, virtuțile acestora. De asemenea, fiecare casă creștină avea un sfânt ocrotitor sau proniator, deoarece familia creștină este „a doua biserică” și un alt „altar de închinare și de cinstire a lui Dumnezeu”. Și popoarele creștine aveau și trebuie să aibe un sfânt ocrotitor - care reprezintă un model de sfințire a neamului (grecii îl au pe Sfântul Apostol Pavel, latinii pe Sfântul Apostol Petru, românii pe Sfântul Apostol Andrei, rușii pe Sfântul Ierarh Nicolae, indienii pe Sfântul Apostol Toma, sârbii pe Sfântul Sava). Sfinții sunt modele de desăvârșire și pentru ocupațiile și profesiile umane: Sfinții Trei Ierarhi sunt ocrotitorii studenților, elevilor și profesorilor prin înțelepciunea și elocința lor; Sfinții Spiridon și Pantelimon, Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian sunt modele pentru medicină; Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș, prin puterea pe care o are asupra focului, este ocrotitorul pompierilor; Sfânta Varvara este ocrotitoarea minerilor, prin curajul de a sta în adâncul pământului; Sfântul Gheorghe, prin vitejia și biruința asupra balaurului este ocrotitorul militarilor.

În Tradiția Ortodoxă Dumnezeu este izvorul tuturor darurilor și al harului divin. Dumnezeu este dăruitorul care își revarsă iubirea și bunătatea. Sa în darurile sfinților, ale creștinilor și ale tuturor oamenilor: „Că toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorând de la Tine, Părintele luminilor”. Maica Domnului este numită „cea plină de har”, deoarece a purtat în pântecul ei pe Dumnezeu-Omul, izvorul harului și al darurilor. Iar sfinții primesc daruri și harisme de la Dumnezeu în funcție de virtuțile, minunile și faptele bune pe care le cultivă și le împlinesc în viața lor. De aceea, în aghiologia ortodoxă fiecare sfânt are un dar sau o harismă

deosebită – ca o încununare a luptei și jertfei lui creștine, dar și pentru a le împărtăși semenilor lor.

Sfinții – ajutorii noștri în necazuri

Sfinții sunt prezenți în viața noastră cu darurile pe care le au ca să-i ajute pe oameni în neputințele și încercările lor: Sfinții Ioachim și Ana sunt ajutorii celor care nu pot avea copii; Sfântul Nicolae este miluitorul săracilor, al orfanilor și al copiilor; Sfântul Nectarie al Eghinei este ajutor pentru bolile de cancer; Sfântul Ioan Rusul al Eviei este vindecător pentru bolile de oase; Sfântul Stelian este ajutorul pruncilor; Sfântul Haralambie ajută la vindecarea animalelor; Sfântul Procopie este ocrotitorul celor căsătoriți; Sfântul Mina este ajutorul și sprijinitorul celor care pierd bani, al celor care pierd obiecte, al celor care au bunuri împrumutate și nu le pot recupera.

Nu numai viața practică și experiența duhovnicească ale creștinilor, ci și teologia în ansamblul ei, nu pot fi concepute fără Viețile Sfinților. Sfinții sunt teologii Bisericii prin excelență, întrucât au reușit să îmbine în mod admirabil teoria sau cunoașterea teologică cu experiența liturgică și ascetică a Bisericii. Adevărata teologie a Bisericii este aghiologia ortodoxă sau Viețile Sfinților. În acest sens, părintele Justin Popovici afirma că „Viețile Sfinților sunt Dogmatica practică. Ele sunt Dogmatica experimentală, Dogmatica devenită trăire în viața cea sfântă a oamenilor sfinți ai lui Dumnezeu... Cu viața lor sfântă și cu fețele lor sfinte, sfinții lui Dumnezeu încredințază în chip convingător și adevărat și toate celelalte dogme despre Biserică, despre har, despre Sfintele Taine, despre Sfintele virtuți, despre om, despre păcat, despre Sfintele moaște, despre Sfintele icoane și despre toate celelalte ce alcătuiesc iconomia divino-umană a mântuirii”. (Arhim. Justin Popovici, Omul și Dumnezeu-Omul, p. 106).

Pr. Dr. Iconom Stavrofor Cornel Toma
Brașov

(Continuare în numărul următor)

Evenimente importante din viața Episcopiei în anul 2008

(Urmare din numărul anterior)

20 noiembrie – Cu ocazia Sărbătorii închinată Sfântului Grigorie Decapolitul, Ocrotitorul Sfintei Mănăstiri Bistrița, PS Siluan a vizitat această mănăstire, slujind la Sfânta Liturghie împreună cu PS Gherasim al Vâlcei și ceilalți ierarhi aflați la hram. Cu binecuvântarea PS Gherasim, la Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului, Ierarhul Julei a slujit la Sfânta Mănăstire Iezer, unde se află Moaștele Sfântului Cuvios Antonie de la Iezerul-Vâlcea.

22 noiembrie – La Giula a avut loc Ziua Culturală a Românilor din Ungaria, organizată de ATRU, manifestare la care a participat și PS Siluan.

27 noiembrie – La sediul Facultății de Arte Frumoase din Seghedin a fost inaugurată o expoziție de sculptură și pictură a artistului Ștefan Oroian din Giula.

Consulatul General al României la Seghedin a organizat recepția oficială pentru Ziua Națională a României. La ambele manifestări a participat și PS Siluan, însoțit de o delegație din partea Episcopiei.

29 noiembrie – La sediul UCRU din Giula a avut loc cea de-a 18-a ediție a Simpozionului Institutului de Cercetări al Românilor din Ungaria. La inaugurarea acestui eveniment a participat și PS Siluan.

30 noiembrie – 1 decembrie – La Alba Iulia, sub protia PF Părinte Patriarh Daniel a avut loc slujba de resfințire a Catedralei Arhiepiscopale, în urma lucrărilor de restaurare, Sfânta Liturghie Arhierască la care au participat membrii Sfântului Sinod prezenți la sărbătoare și sfințirea picturii Paraclisului Facultății de Teologie. Preafericirii Sale i-a fost acordat titlul de Doctor Honoris Causa de către Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia.

Cu ocazia aniversării Zilei Naționale a României, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a dezvelit statuile Regelui Ferdinand și a Reginei Maria și împreună cu alți Ierarhi din Sfântul Sinod a săvârșit în Catedrala din Alba Iulia slujba

de Te Deum. La toate aceste manifestări a participat și PS Siluan.

3 decembrie – Consulatul General din Giula a oferit recepția oficială cu ocazia Zilei Naționale a României, la care au fost prezenți Chiriarhul și o delegație din partea Episcopiei noastre.

4 decembrie – La Giula a avut loc hramul Catedralei Episcopale, la care potrivit

subsolul acestei Catedrale, cu hramul Sfântului Ierarh Nicolae. La manifestări a fost prezent și PS Siluan, reprezentând Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria.

7 decembrie – Cu ocazia Sfântului Ierarh Nicolae, hramul bisericii românești din Bichișceaba, PS Siluan a slujit Sfânta Liturghie împreună cu un sobor de preoți și diaconi, pentru credincioșii acestei pa-

tradiției din anii precedenți, la Sfânta Liturghie săvârșită de PS Siluan și preoții Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria au participat copiii de la Grădinița, Școala Generală și Liceul Românesc din Giula, care au prezentat la final un frumos program artistic și au primit din partea Ierarhului daruri de Sfântul Nicolae.

5-6 decembrie – La Arad au avut loc mai multe manifestări la care a fost prezent Întâistătătorul Bisericii noastre. Preafericitul Părinte Patriarh Daniel i-a fost decernat titlul de Doctor Honoris Causa al Universității „Aurel Vlaicu” și al Universității „Vasile Goldiș” din Arad și împreună cu PS Timotei al Aradului, Ienopolei, Hălmagiului și Hunedoarei și cu alți Ierarhi din Sfântul Sinod a săvârșit slujba de sfințire a noii Catedrale Episcopale cu hramul „Sfânta Treime” din Arad și a Paraclisului de la

rohiu. La slujbă a fost prezent și Excelența Sa, Dl. Ioan Fodoreanu, Consulul General al României la Giula.

11 decembrie – Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria, împreună cu Ministerul Culturii și Cultelor de la București și în parteneriat cu alte instituții din România și Ungaria a organizat la Centrul Cultural Român din Giula un Simpozion omagial dedicat aniversării a 200 de ani de la nașterea Marelui Mitropolit Andrei Șaguna al Ardealului. La manifestare au participat nouă Ierarhi, membri ai Sfântului Sinod al BOR: ÎPS Laurențiu al Ardealului, PS Calinic al Argeșului și Muscelului, PS Timotei al Aradului, PS Sofronie al Oradiei, PS Lucian al Caransebeșului, PS Nicodim al Severinului și Strehaiei, PS Daniil al Daciei Felix, PS Paisie Lugojanul și Ierarhul locului. Între conferențiarilor de seamă s-au numărat PS Sofronie al

Oradiei, Pr. Prof. Univ. Dr. Mircea Păcurariu, Profesor de Istoria Bisericii Ortodoxe Române al Facultății de Teologie Ortodoxă din Sibiu, Prof. Univ. Dr. Ioan Bocșan, Prorectorul Universității „Babeș Bolyai” din Cluj-Napoca și D-na Maria Berenyi, Directorul Institutului de Cercetări al Românilor din Ungaria.

Simpozionul a cuprins și o masă rotundă despre ridicarea unei statui a Marelui Mitropolit Șaguna la Giula și înființarea unui Muzeu al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria și s-a încheiat cu un frumos program cultural.

14 decembrie – În cadrul Sfintei Liturghii săvârșite în Catedrala Episcopală din Vârșeț de către PS Daniil al Daciei Felix, PS Siluan al Giulei și PS Paisie Lugojanul, Episcopvicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, Părintele Protosinghel Longhin Muncean, Ecclesiarh al acestei Catedrale, a fost hirotesit Arhimandrit, în urma acordării acestei distincții de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

16 decembrie – La Catedrala Episcopală, Chiriarhul și viețuitorii Sfintei Episcopii au primit grupul colindătorilor din Făget și Tomești, condus de Dl. Ioan Olteanu, Directorul Casei de Cultură din Făget.

17 decembrie – La Liceul Românesc din Giula a avut loc serbarea de sfârșit de an, la care a participat și Episcopul Giulei.

25 decembrie – La Sărbătoarea Nașterii Domnului, Ierarhul Giulei a săvârșit Sfânta Liturghie în Catedrala Episcopală din Giula, împreună cu soborul Sfintei Catedrale.

26 decembrie – Parohia din Govândari-Reșița, care este înfrățită cu parohia Micherechi, a aniversat 10 ani de la sfințirea bisericii. Ierarhul Giulei a slujit Sfânta Liturghie împreună cu PS Lucian al Caransebeșului în biserica din Govândari.

27 decembrie – În cea de-a treia zi de Crăciun, PS Siluan a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierască împreună cu un sobor de preoți în satul natal Chelmac, cu binecuvântarea PS Timotei al Aradului.

APEL

Oferiți 1 %

din impozitul Dumneavoastră
Bisericii Ortodoxe Române din Ungaria!

Cod tehnic: 0293